

Arbeiðarin má hava størri medvit í samfelagsmálum

Hetta eigur at vera fremsta mál Føroya Arbeiðarafelags, sigur Arne á Rógvu, sum í dag verður 80 ár. Hann situr í stjórn Føroya Arbeiðarafelags á 43-inda ári og er eins virkin í dag sum nakrantíð

Í dag verður ein kendur vestmenningur áttati. Tað er Arni á Rógvu, sum úttan fyri heimbygd sína man vera best kendur sum stjórnarlimur í Føroya Arbeiðarafelag — eitt álitisstarv, hann hevur havt í samfull 43 ár. Og hann er eins virkin nú, sum hann altíð hevur verið.

— Helst havi eg sitið ov leingi, men hetta hevur verið ein áhugaverd og spennandi tíð. Ikki minst fyri hina føroysku arbeiðarafjöldina. Bakkostini hava verið mong, men glottar eru kortini at minnst aftur á, so korini hjá arbeiðaranum í dag eru ikki at sammeta við tað, tey vóru fyrr, hóast ein altíð kundi hugsað sær, at longur var rokkið, helt Arne fyri, tá vit hittu hann uppi á Arbeiðarafelagnum í vikuni, har tey júst høvdu nevndarfund.

— Lønin er vorin nógv betri, og síðani løjaldstovurnar komu, hevur arbeiðsfólkið fingið løn sína útgoldna. Hetta var óvanligt fyrr. Pensiónir, dagpeningur o.a. vóru ógvuliga týðandi framstig. Tað, sum vit í dag meta sum sjálvsgd rættindi, vóru fyrr mangan yniskidreymar, sum neyðugt var at berjast hart fyri, sigur Arne. Men tað størsta bakkastið fyri føroysku arbeiðararøsluna var, tá Havnin og seinri Klaksvík fóru burtur úr Føroya Arbeiðarafelag. Hetta neit meg nógv, og eg hugsi um hetta enn, leggur Arne aftrat. Um hesi fóløg einaferð aftur

verða eitt felag, torir Arne ikki at meta um, men yniskiligt er tað.

Við frá byrjan

Arne á Rógvu hevur verið við frá byrjan í fakfelagsarbeiði í heimbygd síni Vestmanna. Hann var ein av stovnarunum av Vestmanna Arbeiðarafelag í 1934, og í 1939 varð hann valdur sum formaður. Tað hevur hann verið nærum øll árin síðan.

Í 1944 var Arne valdur inn í stjórnina í Føroya Arbeiðarafelag og eitt skifti, 1956-57 var hann formaður. Arne á Rógvu er í dag næstformaður í Arbeiðarafelagnum.

Ágangurin stóður

— Eg haldi ikki, at eg kann siga, at tað stendur væl til við Føroya Arbeiðarafelag, tí ágangurin er ógvuliga stórur. Arbeiðsgevarunum eri eg ikki so bangin fyri. Vit vita, hvar vit hava teir, men meira bangin eri eg fyri landsmyndugleikunum, sigur hann.

— Teir hava ilt við at virða okkum sum eitt felag við 8.000 limum.

Í mongum førum fáa vit bert at vita, at soleiðis og soleiðis skal tað vera. Ongin spyr okkum til ráðs fyrst. Sambandið millum fakfelagsrøsluna og politisku flokkarnar er alt ov litið, sigur hann.

Soleiðis var eisini við merkjamálinum. Eingin spurdi, tey komu bara. Soleiðis átti tað at vera, varð sagt. Og tað er júst hetta,

Foto: Kálmur

